

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányának 1935. évi július hó 15-én az egyesület székházában tartott rendes ülésről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, ifj. gróf Teleki József alelnök, Biró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, dr. Ajtai Sándor, gróf Andrássy Sándor, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Földvári Miksa, Huszár Tibor, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, Kovács Gábor, Lády Géza, gróf Mailáth György, Mihalovits Sándor, Molcsány Gábor, Papp Béla, Pászthory Ödön, báró Prónay György, Róth Gyula, Takács Zsigmond, Vuk Gyula vál. tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök:

Üdvözlöm a megjelent urakat és az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányának a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés határideje a választmány tag urakkal a kellő időben közölve lett és hogy a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: báró Inkey Pál, gróf Károlyi Gyula, gróf Keglevich Gyula, herceg Montenuovó Nándor, Matusovits Péter, Onczay László, Osztrólczy Miklós, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, dr. Papp-Szász Tamás, gróf Széchenyi Aladár, Urbánfy Ignác, gróf Zelensky Róbert, gróf Festetics Kristóf, gróf Széchenyi Károly, Walla Ferenc igazgató választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Ajtay Jenő és Czillinger János urakat kérem fel.

Tisztelt Igazgató Választmány! Legutolsó választmányi ülésünk óta a földművelésügyi minisztérium erdészeti szolgálatában történt jelentős változások több olyan urat érintettek előnyösen, akikhez az Országos Erdészeti Egyesületnek már régebbi meleg kapcsolatok fűztek. Az erdészeti főosztály vezetésével a földművelésügyi miniszter úr Molcsány Gábor miniszteri tanácsos urat az igazgató választmány tagját bízta meg.

Amikor Öméltóságát ebben a megérdemelt magas tisztségben elő-

ször van szerencsénk az igazgató választmány ülésén üdvözölni, azt hiszem mindnyájunk érzelmeit tolmácsolom, amikor őszinte örömneknek adok kifejezést afelett, hogy a miniszter úr kitüntető bizalma egy olyan szakférfiú felé fordult, akinek szakképzettségét, komoly tudását, emellett megértő konciliáns gondolkozás módját már az igazgató választmányban folytatott gyakori tárgyalások során is sokszor volt alkalmunk megismerhetni.

Őszintén kívánjuk, hogy Öméltóságát ebben a magas és szép pozíciójában kísérje az Isten segítsége, hogy a maga elé tűzött nemes és szép célokat el tudja érni és továbbra is hasznos és értékes szolgálókat tudjon tenni a magyar erdőgazdaság ügyének. Engedje meg egyúttal Öméltósága azt is, hogy arra kérjem, viseltesék az Országos Erdészeti Egyesület és annak ügyei iránt továbbra is azzal a megértő jóindulattal, amivel eddig viseltetett. Azt hiszem mindnyájunk nevében biztosíthatom Öméltóságát arról, hogy a magyar erdőgazdaság érdekében folytatandó munkájában kész örömmel támogatjuk.

Ezen kívül azonban még három olyan urat ért előléptetés vagy kitüntető megbízatás, akikhez az egyesületet régebbi meleg kapcsolatok fűzik és pedig dr. Ajtai Sándor választmányi tag urat a földművelésügyi miniszter úr az erdőfelügyeleti osztály vezetésével bízta meg, Pászthory Ödön főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőtanácsost, igazgató választmányunk tagját, a Kormányzó Ur Öfoméltósága főerdőtanácsosnak nevezte ki és Lengyel Sándor erdőtanácsos urat, ki az egyesületben hosszú idő óta látja el a segédtitkári tisztet és mint ilyen évek óta vezeti az igazgató választmány és közgyűlés jegyzőkönyveit, az állami erdőbirtokok, vagyis a kincstári erdők ügyeit intéző osztály élére állította a földművelésügyi miniszter úr.

Azt hiszem mindnyájunk érzésének adunk kifejezést akkor, amikor az érdekelt urakat az igazgató választmány nevében melegen üdvözölöm s azt kívánom nekik, hogy munkájukat siker és eredmény kíséresse minden téren.

Tisztelt Igazgató Választmány! A tárgysorozatban felvett két ügyre vonatkozólag az ügyvezető úr már bizonyos proposíciót tett írásban is a t. Igazgató választmánynak, azért ezekre ez alkalommal kitérni nem kívánok. Azt hiszem legcélszerűbb lesz, ha az ügyek sürgettségére való tekintettel közvetlenül a tárgysorozat tárgyalására térünk át.

Felkérem ügyvezető urat, hogy jelentését előterjeszteni szíveskedjék.

Molcsányi Gábor napirend előtt felszólalva úgy a maga, mint karsai nevében megköszöni a meleg üdvözlő szavakat. Tudja, hogy nagy feladatra vállalkozott oly időben, amikor nagy kérdések várnak megoldásra. Az új erdőtörvény már készen áll, most készül az új törvény végrehajtási utasítása. Megindul továbbá az Alföldfásítás nagy munkája is. A faforgalom és több más kérdés is rendezésre vár. Tudja, hogy nagy feladatok előtt áll, de el merte vállalni a megbízatást, mert bírja a mi-

niszter úr bizalmát s itt vannak munkatársai, akiknek segítségére támaszkodhat. Ezenkívül az egyesület is biztosította támogatásáról, melyet előre is köszönettel fogad. Az üdvözlő szavakat ismételten hálásan köszöni.

Ügyvezető jelentése során mindenekeelőtt a József Nádor Egyetem bánya- kohó- és erdőmérnöki karának levelét ismerteti, amelyben hálás köszönetet mond azokért a megtisztelő, szíves szavakért, amelyekkel az egyesület a bányászati szakoktatás 200 éves jubileuma alkalmából a kart üdvözölni szíves volt.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután bemutatja a kereskedelemügyi és földművelésügyi miniszter uraknak a leírátát, amelyben arról értesítik az egyesületet, hogy a MÁV utasítást kapott arra, hogy a folyó évi június hó végéig érvényesített fuvardíkedvezményt július hó 1-től július hó végéig változtatlanul újítsa meg.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető ezután a MÁV igazgatóságának a hűségnyilatkozatokkal kapcsolatos állásfoglalását ismerteti. A MÁV az egyesület átiratára válaszolva közli, hogy a nyilatkozat beszolgáltatása alól a mezőgazdasággal foglalkozó erdőbirtokosokat az egyenlő elbánás elvére való figyelemmel általánosságban nem mentheti fel, mert a felmentés esetén várható forgalomkiesés következtében nem látná biztosítva az általa nyújtott nagy kedvezmény ellenértékét.

Az OMGE-val történt megállapodás alapján a gazdákat a nyilatkozat beszolgáltatása alól lehetőséghez képest mentesítették, azonban a nyilatkozathoz kötött kedvezményeket, amelyeknél a nyilatkozatot a címzett tartozik beszolgáltatni a gazdák is csak úgy vehetik igénybe, ha a címzett a nyilatkozatot tényleg beszolgáltatta.

A MÁV egyébként nem tesz észrevételt az ellen, ha a nyilatkozatot adott erdőbirtokosok az egyes gazdaságaik között a csereszállítmányokat saját ígán bonyolítják le, ha azok vasuton egyáltalában nem vagy csak kerülővel volnának vasuton szállíthatók, ezenkívül a még fél kocsirakományt sem kitevő illetmény — családtagok szükségletét képező, — ingyenes adomány, stb. fát közúton fuvarozzák el.

A fentiekre való tekintettel a MÁV azt a kérelmet, hogy az erdőbirtokosokat a nyilatkozat beszolgáltatása alól általában mentesítse, ajánlatára nem teljesíthette.

Ügyvezető közli, hogy a hűségnyilatkozatok kérdésében az igazgatóválasztmány legutóbbi ülésében már állást foglalt. Az egyesület a MÁV és OMGE között létrejött megállapodásba kapcsolódva megfelelő felterjesztéssel fordult a földművelésügyi miniszter úrhoz, de arra válasz még nem érkezett. Javasolja, hogy kiegészítő felterjesztéssel forduljanak a földművelésügyi miniszter úrhoz és a válasz megszüretése mellett kérjék annak kiegészítését, hogy a nyilatkozatokban fel legyenek sorolva azok a szállítmányok, amelyek mentesítve vannak. Javaslatát kiegészíti még azzal, hogy a MÁV ne az erdőbirtokostól, hanem a vevőtől kérje a garanciát, mert a birtokos az eladott fának a szállításáért nem vállalhat garanciát.

Mihalovits Sándor annak a kikötését javasolja, hogy mindenképpen a vevő legyen a felelős, mert az eladott fáért a birtokos nem felelhet.

Gróf Esterházy Móric helyesli Mihalovits Sándor javaslatát.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan a javaslatok értelmében határoz.

Molcsányi Gábor a határozatnak sürgős felterjesztését kéri, hogy a hét folyamán a földművelésügyi minisztériumban tartandó értekezleten ez a kérdés is tárgyalható legyen.

Ügyvezető ezután a műszaki altsztek kérdését ismerteti, akik kiegészítő vizsgával az érettségivel egyenlő értékű minősítés alapján a más

pályákon való elhelyeződés lehetőségét kívánják biztosítani. Ügyvezető a maga részéről pártolja a kérdést, az elhelyezkedés szempontjából nem lát akadályt.

Az elnök Papp Béla, Róth Gyula, Pászthory Ödön és dr. Ajtay Sándor hozzászólása után az igazgató-választmány egyhangú határozattal a kérdés felett napirendre tér.

Ügyvezető a tárgysorozat második pontjára áttérve közli, hogy a földművelésügyi miniszter úr az egyesületnek a magyar tűzifa vasúti díjkedvezménye ügyében tett felterjesztésére válaszolt és leíratában arról értesítette az egyesületet, hogy a kereskedelemügyi és pénzügyminiszter úr, a MÁV költségvetésében mutatkozó hiány csökkentése érdekében a tűzifára engedélyezett tarifa kedvezményt meg akarja szüntetni.

A földművelésügyi miniszter úr ezt a kívánságot bizonyos mértékben indokoltak tartja, a MÁV-ot valamilyen formában kárpótolni kívánja s ezért az egyesületet javaslatlételre hívta fel.

Az egyesület a legutolsó felterjesztésében is azon az állásponton volt, hogy a kedvezmény maradjon meg, de ez úgylátszik nem vihető keresztül.

A MÁV által javasolt tarifa emelése 60 km-es szállításnál 1 P-vel kezdődne és 380 km-nél elérné a 20 P-t. Bár a fuvardíjmelés átlagosan csak 10 pengőt tenne ki, mégis a külföldi fával való versenynél minimálisan 14—15 pengős, de legnagyobbbrészt 20 pengős fuvardíjmelés jutna érvényre. Ezt a progresszív emelést igazságtalannak tartja, mert a távol fekvő erdőgazdaságokat sújtja. A megterhelés nem érinti a külföldi fát, sem a hajón szállított fát és így a mai egyensúlyrendszert megbolygatja. Oly megoldás volna kívánatos, amelyik nem okozna egyenlőtleniséget s amely megoldás mellett a többterhelés egy részét át lehetne hárítani a fogyasztásra és a termelő erdőgazdaságokra sem jelentene nagyobb áldozatot.

A maga részéről javasolja, hogy az előző felterjesztésben foglaltakra való utalással kérje az egyesület a tarifakedvezménynek mostani formájában való fenntartását, de ha ez sehogysem menne, javasolja az egyesület, hogy a minisztérium emelje fel a szállítási igazolvány díját az összes vasúton vagy hajón szállítandó tűzifánál 10.000 kg-ként 2 pengőről 6 pengőre és az eddig létrejött kötéseknek a 6 pengő fele, vagyis 3 pengő a vásárlóra legyen áthárítható. Véleménye szerint a q-ként 3 filléres megterhelést elbírná a fogyasztás, az erdőgazdaságra ez viszont 10.000 kg-ként csak 1 P többletkiadást jelentene.

Ez az emelés a földművelésügyi minisztérium tárcabevételeinél mintegy félmillió pengős többletbevételt biztosítana, amiből módjában állna a földművelésügyi miniszter úrnak a MÁV-ot megfelelően kártalanítani.

Gróf Esterházy Móric a kérdéshez szólva utal arra a tárgyalásra, amelyen a földművelésügyi és kereskedelemügyi miniszter úr a MÁV forgalmának 20%-os visszaesésével indokolta a tarifa felemelésének a szükségességét. Hogy így van-e, vagy sem, nem tudja, de attól tart, hogy ez a félmillió pengős megoldás nem felel meg az említett miniszterek elgondolásának. Nem hiszi, hogy a tervezett 20 pengős emelés mellett nagyobb forgalmat tudnának elérni. Az igazolványok árának felemelését nem tartja helyesnek és ebben nem ért egyet ügyvezetővel. Véleménye szerint a MÁV ha nem jut ily módon a várt bevételhez, a tarifát mégis csak fel fogja emelni. Javasolja, hogy az egyesület megfelelő indoklással mutasson rá a mostani állapot fenntartásának szükségességére, s ha sehogysem lehet a tarifaemelés elől kitérni, úgy a tűzifatarifát emeljék fel linearisan 4 pengővel s ezt kapja meg közvetlenül a MÁV. Egy másik észrevétele az, hogy az igazolványok árának az emelése az erdőgazdaságoknak okozna nehézséget, mert a szükséges fedezettel nem rendelkeznek. Világos helyzetet teremtené a tarifának végig 4 P-vel való emelése s

mentesítve volna úgy az egyesület, mint a minisztérium minden követésétől.

Ügyvezető a kérdéssel kapcsolatban két nehézséget lát. Az egyik az, hogy kiesik a hajófa, a másik pedig az, hogy fel kell emelni a külföldi fa tarifáját, ami nemzetközi viszonylatban járna nehézségekkel. Bizalmas értesülése szerint, ha a minisztériumok egymás között megállapodnak, esetleg hosszabb időre fogják a tarifakedvezményt megadni. Az általa javasolt megoldás nem járt nehézséggel. Az egyesület az Öexcellenciája által említettekre a felterjesztéseiben többször rámutatott, mindez azonban nem járt eredménnyel.

Mihalovits Sándor véleménye szerint a MÁV mostani tarifapolitikája ép ellenkezője az azelőtti helyes elgondolásnak, amikor progresszív alapon a fának nagyobb távolságokra való szállítását tették lehetővé. Vég-eredményben az erdőbirtokosok fognak rosszul járni. A felterjesztésben a régi helyes elgondolás melletti állásfoglalás javasolja. A tűzifa egyébként még nincsen teljesen leszállítva s így az nem oka a forgalom csökkenésének. A progresszív elvre mindenképpen figyelemmel kellene lenni. Ha a külföldi fa tarifáját nem lehetne emelni, csak akkor emeljék az igazolványok árát, ez azonban teher a birtokosokra, mert azok árát előlegezniök kell.

Papp Béla közli, hogy a MÁV a tárgyalások során ragaszkodott ahhoz, hogy jövedelemtöbbletbe jusson. A progresszív kedvezményt a maga részéről is helyesli. A tervezett tarifaemelés esetén azonban csak a hazai fa járna rosszul, mert a külföldi fát az emelés nem érintené. Nem mutatkozik tehát más megoldás, mint az igazolványok árának emelése. Ezen az alapon a MÁV-val meg lehetne állapodni. Egy pengő terhelné a birtokosokat, három pengő a fogyasztást, a MÁV-nak meg köteleznie kellene magát arra, hogy a tarifához egy évig nem nyul hozzá. Ezt egy földművelésügyi miniszteri rendelettel meg lehet oldani az egyesület javaslata alapján. A kereskedelemügyi miniszter úrral rövid idő alatt meg lehetne egyezni. Ajánlja az ügyvezető javaslatának elfogadását, amely a birtokosokat a legkevésbé érinti.

Báró Prónay György mindkét javaslattal foglalkozva, ügyvezető javaslatát teszi magáévá. Véleménye szerint akkor, amikor a MÁV a fának nagyobb távolságra való szállítását tette lehetővé, más volt a helyzet. Akkor 60.000 vagon külföldi fa behozatalával kalkulált a MÁV. Ez a számítása azonban nem vált be, mert ennek 50%-a sem jött be. Ez a helyzet az idén valószínűleg meg fog változni. Ha a fogyasztás ugyanaz lesz, több külföldi fa fog bejönni s így a MÁV bevétele is nagyobb lesz. Itt lehetne véleménye szerint a kérdésbe olyképpen kapcsolódni, hogy a külföldi fánál jelentkező többletbevételt a MÁV köteles legyen visszatéríteni a földművelésügyi minisztériumnak. Ragaszkodik ehhez a megoldáshoz, mert az Esterházy által javasolt általános emelés esetén nehéz volna a régi tarifára visszatérni. Ügyvezető javaslatát fogadja el s kéri módosító indítványának elfogadását, melyhez egyébként nem ragaszkodik.

Gróf Esterházy Móric attól tart, hogy ha a MÁV nem találja meg a számítását, jövőre csak fel fogja emelni a tarifát. A kapott adatok szerint a hazai fa forgalma 20%-kal csökkent. Nem látja be, hogy miért nem lehet ezt a kérdést a belföldi fával junktimba hozni.

Báró Prónay György véleménye szerint junktimról csak a külföldi fánál lehet szó, mert 36.000 vagonnal kevesebb hazai tűzifa van az idén bejelentve. Ha csökkenne van, az csak a hajófánál és a vasúton szállításra kerülő fánál fog jelentkezni. Ha javaslatát nem tartják helyesnek, tekintsek úgy, mintha nem is tett volna javaslatot.

Mihalovits Sándor azt javasolja még, hogy a MÁV akár tarifaemelés

útján, vagy akár a szállítási igazolványok árának felemelése útján rész-
sül kárpótlásban, az erdőbirtokosoktól követelt hűségnyilatkozatok kiállít-
ásától a jövőben tekintsen el.

Ügyvezető javasolja még, hogy ha a MÁV a külföldi fánál nagyobb
bevételt érne el, akkor a földművelésügyi miniszternek joga legyen a meg-
állapított kártalanítási összeget ennek megfelelően csökkenteni és a szállítási
igazolványok díját megfelelően leszállítani. Gróf Esterháznak a szállítási
igazolványok díjának előlegezése iránti aggályát illetően közli,
hogy bár kétségtelen, hogy teher, de nem jelent nagy megterhelést, mert
legfeljebb a fa 15—20%-ára kell előlegezni, a többinek a vételára időköz-
ben befolyik.

Gróf Esterházy Móric legalább két évre kívánja a MÁV-val való
megegyezést.

Ügyvezető közli, hogy három évet fognak kérni.

Az igazgatóválasztmány végül is szótöbbséggel ügyvezető javaslatát
teszi magáévá és elfogadja báró Prónay György és Mihalovits Sándor ki-
egészítő javaslatát.

Ügyvezető ezután a tárgysorozat 3. pontja értelmében a segédtitkári
állás betöltésére kiírandó pályázatra vonatkozóan terjeszti elő az elnök-
ség javaslatát. A javaslat értelmében lehetőleg rövid határidővel pályázat
írandó ki a segédtitkári állásnak egyelőre egy évre leendő ideiglenes be-
töltésére azzal, hogy az egyesület megfelelő szolgálat esetén az alkalmaz-
zott segédtitkárral végleges megállapodást létesít. A pályázatnál annak
kikötését javasolja, hogy csak oly okl. erdőmérnök pályázhat, aki leg-
alább 10 éve gyakorlati szolgálatban áll. A pályázathoz csatolandó egy
rövid életrajz s az eddigi irodalmi tevékenységről ismertetés. A javad-
almazás egyelőre havi 400 pengő lenne. A pályázat határidejét szeptem-
ber hó 1-re kéri megállapítani. Az egyesület a mostani félnapos alkalmaz-
zott helyett egész napos alkalmazottat kapna, aki rövid időn belül az
ügyvezető teendőit is átvehetné.

Báró Waldbott Kelemen megemlíti, hogy az egyesületnek jelenlegi
tekintélyét a jövőre is biztosítani akarják, úgy megfelelő emberről kell
gondoskodni. A legutóbb is hallotta a minisztertől, hogy nincs több olyan
szakszerűen adminisztrált egyesület az országban, mint az Erdészeti
Egyesület.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatát egyhangúan elfogadva,
a pályázat határidejét ez évi szeptember hó 1-ben állapítja meg.

Lády Géza a pályázat megfogalmazása iránt érdeklődik különösen
oly szempontból, hogy olyanok, akiknek már állásuk van s akik ezt a
jövőre is biztosítani akarják, mire számíthatnak a próbaidő után.

Ügyvezető véleménye szerint erre az egyesület ma még nem tud vá-
laszolni. Fix nyugdíjat az egyesület nem tud biztosítani. A kérdést élet-
biztosítással gondolja megoldhatónak. A díjazást illetően nem tud vála-
szolni. Egy a székházban lévő lakást, illetménylakásként lehetne biz-
tosítani.

Báró Waldbott Kelemen véleménye szerint nagyon óvatosan kell el-
járni. A pályázatban nem lehet a későbbi javadalmazást előre lerögzíteni,
ez a tárgyalások alapját fogja képezni.

Ügyvezető véleménye szerint a pályázatnál az egyesület közbenjárását
ígérhet abban az irányban, hogy a már állásban levő érdekelt pályázók
szabadságot kapjanak, s hogy helyettesítésükről gondoskodhassanak.

Lády Géza azért tartja fontosnak az általa felvetett kérdés megoldá-
sát, nehogy az értékesebb pályázók esetleg visszamaradjanak.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

Írói tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásulvétel végett közli: a kiadóhivatal.
